

fra. Hele Udvalget har været enigt om at anbefale Ændringerne, og det er derfor en let Opgave at være Ordfører.

Marott: Jeg skal kun sige et Par Ord om denne Sag. Det var et meget kompliceret Beskyttelsesforslag, som Landstinget i Fjor vedtog, og som blev forelagt her. Og der har da ogsaa i Udvalget — det maa jeg nok have Lov til at referere — vist sig en stærk Modstand mod hele det udviklede Beskyttelsesmaskineri, som man ifølge denne Lov vilde komme til at sætte i Værk, for at beskytte Fotograferne. Jeg vil udtale min Glæde over, at vi have faaet denne Beskyttelse simplificeret saa meget, som Tilfældet er, og jeg vil anbefale det stillede Ændringsforslag. Naar Tinget nu om et Øjeblik kasserer hele den Beskyttelse, som det forelagte Forslag repræsenterede, haaber jeg ikke, at noget Medlem vil betegne det som værende en Følge af Mangel paa Respekt for kunstnerisk Arbejde, saa meget mindre som det ærede Medlem, der før talte om en saadan Mangel paa Respekt, nu er gaaet med til at slette hele denne Beskyttelse for de fotografiske Kunstnere.

Johan Knudsen: De danske Fotografer have hidtil haft en meget begrænset og lidet tidssvarende Beskyttelse. Det Forslag, der blev fremsat efter Landstingets Forhandlinger om denne Sag, indeholdt med Hensyn til Beskyttelsens Indhold, dens Varighed og Formaliteternes Forenkling Regler, der nogenlunde kunde staa Maal med Udlandets paa dette Omraade. Jeg vilde derfor have ønsket, at det var blevet vedtaget i nogenlunde uforandret Skikkelse. Imidlertid behøvede man jo ikke længe at være Medlem af Udvalget for at se, at den langt overvejende Stemning var for at faa Loven stærkt forandret i Fotografernes Disfavør. Fremfor dette har jeg ønsket, at vi skulde blive ved den gamle Lov af 1865, kun med de Ændringer, at de værdifulde Fotografier, der kunne bære den foreskrevne Eneretsudtagelse, beskyttes dobbelt saa længe, som Loven af 1865 bestemte, og at Beskyttelsen udvides til enhver Eftergørelse, uanset om den er fotografisk eller ej. Saaledes ændret vil Loven blive nogenlunde taalelig for Fotograferne, og jeg skal derfor anbefale Ændringsforslaget, idet jeg haaber, at den nye Lov om Eneret til fotografiske Arbejder vil blive et Resultat af denne Rigsdagssamling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Idet jeg erkender, at der har været en ret samlet Modstand mod Forslaget, som det blev forelagt i Landstingets Affattelse, og at der derfor ikke har været stort Haab om at faa det gennemført i den Skikkelse, kan jeg slutte mig til det Forslag, der nu foreligger fra det samlede Udvalg, om en Udvidelse af Loven af 1865. Forholdet er vel nok dette, at Fotograferne havde ventet sig noget mere Lovgivning i Aar paa dette Omraade, men saaledes som Ændringsforslaget nu foreligger, naa dog Fotograferne ikke lidet af det, de ønske, og idet jeg paa Fotografernes Vegne haaber paa en bedre Fremtid med Hensyn til Lovgivningen paa dette Omraade, kan jeg slutte mig til Udvalgets Ændringsforslag.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Det af Udvalget stillede Ændringsforslag

vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslags Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om fremmedes Handelsberettigelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1131 ff.)

Sagen sattes til Forhandling.

Ministeren for Handel og Søfart (Muus): Det Forslag, som jeg herved har den Ære at forelægge for det høje Ting, griber paa forskellige Maader ind i det økonomiske Liv og har derfor i det andet høje Ting, hvor det først har været forelagt, faaet en meget indgaaende og omhyggelig Behandling. Grunden til, at Forslaget er fremkommet, er i Virkeligheden Utilfredshed fra forskellige udenlandske Magters Side, ganske særlig fra vor sydlige Nabos Side, over den Maade, hvorpaa de fremmede handelsrejsende ere stillede her i Landet, idet de have forskellige Forpligtelser overfor Politiet, hvilke ganske vist for Folk, der ikke kende vore For-